

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 207.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000581984/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

«Det kan godt være, naar man saadan tænker paa det, Magister Philip. Men naar man skal til at *gjøre* en Ting, saa fornemmes det alligevel saa forskjelligt, det ene og det andet. Naar man kan sidde stille med det i sit Kammer eller paa Kathedret, og den ene Dag gaar ligesom den anden, og man kan sige: det er Ens Pligt som Lærer og som Prædiker — — — Men naar der kommer noget usædvanligt, — saa er det, man bliver urolig. Men jeg *vil* gjøre det, det *skal* gjøres. Skjønt hvem kan vide, hvad der er bleven af En i Morgen — — —»

«Hvad mener I, Doktor Luther?»

«Aa, I kunde sagtens følge mig op til Doktor Andreas,» sagde den tiltalte uden at svare. «Jeg har hørt, han vilde til Torgau i Morgen; det var muligt, han godt vilde overlade mig sin Læsetime paa Collegiet i Morgen Eftermiddag, — i Stedet for den, jeg mister i Morgen tidlig.»

«Det er vel hurtig forrettet?»

«Det er kuns lige at sige det. — Saa gaar vi bagefter lidt udenfor Byen. — Det er for koldt for jer at vente paa Gaden.»

Doktor Andreas Karlstadt var Forstander for det store Collegium, som laa her lige ved. — De ventede lidt paa ham i hans Studerestue. Saa kom han ind til dem fra Middagsbordet, hvor han havde spist sammen med alle Alumnene. Han var en lille tyk Mand, men nu tillige noget opustet af det nylig indtagne Maaltid, der voldte ham stadige Opstød under Samtalen med de to Gjæster.

«Om I kan faa min Collegietime i Morgen Eftermiddag, Doktor Luther?» sagde han, da denne havde forebragt sit Ærinde. «Jah — — ellers kommer den til at staa ledig!»

«Ja, saa har I vel intet at indvende imod mit Forslag?»

«Nej, jeg har ikke, Doktor Martin Luther. Men jeg troer jo ellers ikke, det er de fleste af Universitetets Professorer, der vilde tage mod et saadant Tilbud.»

«Det kan jeg ikke vide. Hvorfor det?» spurgte Doktor Luther.

«Jah — —» svarede den anden og trak paa Skuldrene, «nu har en Lærer samlet sig netop denne Kreds af Tilhørere, og de kommer forat høre denne bestemte Lærer — og saa staar en anden dér paa Kathedret —»

«Nej, nej, — det skal da bekjendtgjøres forud, hvem det er, som — —»